

Brez nas ne bi šlo

Na tej šoli sem v vlogi učitelja prvič sodelovala pri novoletni

pridreditvi decembra 2015. Iskreno lahko povem, da me je visok nivo šolskih prireditev zelo pozitivno presenetil. Prevzeli so me energija in talent nastopajočih, raznolikost točk, celostna podoba in pomen dogodka za širšo javnost. Prav zato sem se tudi sama želela pridružiti ustvarjanju takih in podobnih dogodkov.

In tako sem pristala v tehniki. Moje delo v glavnem zajema mentorstvo dijakom v tehnični ekipi in pomoč organizatorjem pri oblikovanju

vizualne podobe prireditve. Kot učitelji moramo stremeti k temu, da čim več dela prepustimo dijakom, zato sem k sodelovanju povabila Žigo in Miho, ki sta se zadanih nalog lotila odgovorno in predano. Seveda nam na pomoč priskočijo še številni drugi.

Menim, da dijaki pridobijo odlične izkušnje, ki jim bodo koristile tudi kasneje v življenju. Pridobijo drugačna znanja od tistih, posredovanih v razredu. Biti morajo iznajdljivi, inovativni in

znati hitro ter učinkovito reagirati v nepričakovanih situacijah. Od njih se zahteva velika odgovornost do dela, saj so poleg dijakov na odru najpomembnejši del vsake prireditve. Opazi se vsaka njihova napaka, teh pa – naj se pohvalim – skorajda ni. Četudi vedno stremimo k boljšemu; kakšna luč več, še bolj natančna projekcija, hitrejši prehod med točkami. Žal smo vedno v dirki s časom.

Po kar nekaj prireditvah pa se bom letos prvič preizkusila v vlogi

organizatorja zaključne prireditve. Ob meni bodo stale soorganizatorke in profesorice Laura Brataševc, Maja Marc ter Staša Benko. Seveda ne bo šlo brez pomoči glasbenih kolegic in naših dijakov, ki bodo soustvarjali prireditev. Na našo šolo bodo prileteli prav posebni junaki! Kaj več o tej izkušnji pa bom lahko povedala v naslednji številki Izvira.

Urška Kompara, prof.

Mojstra tehnike

Miha in Žiga, poznamo vaju kot dobro utečen par pri tehnični podpori šolskim prireditvam. Strokovno bi vaju lahko poimenovali mojstra za tehniko. Kaj pravzaprav počneta in zakaj je vajino delo pri postavljanju šolskih prireditev ključnega pomena?

Žiga: V bistvu skrbiva, da je prireditev tudi s tehničnega vidika lepo dovršena, kar pa je ključnega pomena za izpeljavo odlične prireditve. V dvorani poskrbiva za primerno osvetlitev, diaprojekcijo in ozvočenje. Vse to pa mora zadovoljiti potrebam režiserja in gledalcev. Zavedava se, da je najino delo zelo pomembno in da nosiva veliko odgovornost, saj je uspeh prireditve zelo odvisen od najinega sodelovanja in pomoči. Seveda pa nama brez tehnične vodje, profesorice Urške Kompara, velikokrat ne bi uspelo, zato sva ji iz srca hvaležna.

Ali vaju je tehnika že od nekdaj privlačila in kaj vama je še posebej všeč pri tem delu?

Miha: Da. Od nekdaj verjamem, da je vizualna podoba prireditve zelo pomembna, saj brez pravilne

osvetlitve in ozvočenja prireditev ni popolna. Ko mi je bila ponujena priložnost, da pomagam, sem bil navdušen, saj me to delo zanima in menim, da mi bo prineslo veliko novih izkušenj. Poleg veselja do tovrstnega dela mi pomeni tudi sprostitve.

Žiga: Tehnično delo me zanima že od osnovnošolskih let, vendar nisem nikoli dobil prave priložnosti, da bi se v tem preizkusil. Pri tem delu mi je všeč to, da se vsakič naučim nekaj novega, saj se vedno znova srečujemo z novimi težavami. Obenem pa se ob takih dogodkih neizmerno zabavam.

Koliko časa pravzaprav potrebujeta za tehnično postavitev posamezne prireditve? Na kaj morata biti še posebej pozorna?

Miha: Čas, ki ga porabiva za tehnično postavitev, je odvisen predvsem od same dolžine prireditve in njenega namena. Za zaključno prireditev sva se pripravljala kar cel mesec prej, saj je bila prireditev dolga in zelo zahtevna. Drugače pa nama tehnične priprave običajno vzamejo neke do enega tedna.

Žiga: Pozorna morava biti predvsem na želje organizatorja in dijakov, ki na prireditvi nastopajo. Če nama le-ti dajo dovolj dobra navodila, potem lahko tudi midva pripraviva boljše prireditev, saj veva, kaj se od naju pričakuje. Pri tem pa morava paziti tako na možnosti, ki nama jih dvorana ali večnamenski prostor ponuja, kot tudi na opremo, ki jo imava na razpolago.

S kakšnimi težavami se srečujeta? Kaj pa, ko ne gre po načrtih? Ali nam lahko izdata kakšen pripetljaj, ki se vama je pripetil tekom dela?

Miha: Največkrat pride do težav zaradi opreme, ki zaradi takšnih in drugačnih razlogov ne deluje. V takšnih trenutkih je seveda treba znati hitro razmišljati in improvizirati, predvsem pa ohraniti mirno kri. Lani se nam je tik pred prireditvijo pokvarila mešalna miza. Moram reči, da mi je takrat srce bilo precej hitro. Ampak smo nato problem uspeli rešiti tako, da smo luči povezali z računalnikom in jih s pomočjo njega upravljali.

Žiga: Pri takem delu se težave

rade vrstijo ena za drugo. Enkrat je zaradi prevelike porabe električne energije prišlo do izpada elektrike, kar je pravzaprav precej pogosta težava. Lahko pa se srečamo tudi z drugačnimi oblikami težav, kot to, da ne moreva ustreči željam organizatorjev.

Kje v prihodnosti vama bodo pridobljeno znanje in veščine s tega področja še posebej koristili?

Miha: Pri tem delu sem skozi vsa leta pridobil veliko izkušenj in sem nanje tudi ponosen.

Pridobljeno znanje in veščine mi bodo prišle prav, če se bom odločil za nadaljevanje študija v tej smeri.

Žiga: Delo mi bo prišlo prav, če bom študij nadaljeval v tej smeri ali pa če bo kdo od mojih prijateljev ali znancev potreboval pomoč pri kakšni prireditvi.

Dijaka sta intervjuvali
Katja Cigoj in Gabriela Stanković
Foto: Amina Munjaković

V Ajdovščini bomo opazovali vesolje skozi teleskop v Čilu

Pred časom je v Čilu, natančneje v Andih, zaživel projekt Chilescope, ki nam vsem omogoča uporabo vrhunske astronomske opreme, in to na lokaciji, ki ponuja vrhunske

opazovalne razmere, kjer je 'seeing' v povprečju pod ločno sekundo, kjer ni svetlobnega onesnaženja, kjer je vreme izredno stabilno in je do 300 jasnih noči na leto.

Slovenski amaterski astronomi bomo upravljali s teleskopom v Čilu

10 slovenskih astronomskih navdušencev je najelo ure in si

tako zagotovilo poglede skozi velik teleskop v odličnih vremenskih pogojih. Med njimi sva tudi dva učitelja fizike iz Ajdovščine, ki poučujeta na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina in Osnovni šoli Danila Lokarja Ajdovščina.

Pet različnih tematskih delavnic

bomo izvedli v petih različnih terminih z začetkom neke okrog 2. ure zjutraj (zaradi časovnega zamika). Na delavnicah bomo upravljali 1-metrski teleskop v Čilu, spoznali princip delovanja 'remote' teleskopa, različne astronomske programe, metode obdelave astronomskih fotografij in še marsikaj.

V načrtu imamo bližnji pogled na Luno, pogled v globoko vesolje in planete Saturn, Mars (27. julija je velika opozicija) ter Jupiter (opozicija je 9. maja 2018).

Prvo upravljanje in fotografiranje bomo izvajali s Srednje šole

Veno Pilon Ajdovščina

Cilj delavnice je skupinsko delo in skupinski rezultat, ki ga bomo potem tudi javno objavili. Prva delavnica o globokem vesolju se bo odvijala od 16. do 17. februarja na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina, od koder se bomo priključili direktno na 1-metrski teleskop v Čilu ter opazovali in raziskovali

južno nebo, ki je sicer iz naših krajev očesu skrito.

Fotografirali bomo:
- NGC 5139; znamenita kopica Omeka Kentavra
- NGC 2070; čudovita meglica Tarantela
- NGC 5128; lečasta galaksija
- NGC 3372; meglica Carina
- galaksijo M83, ki je tam v zenitu, pri nas pa zelo nizko, komaj nad obzorjem.

Ravnatelj Andrej Rutar

JANUARSKE NOVIČKE

Spoznavamo Tuarege

V začetku januarja smo na šoli gostili gospo Miro Delavec, humanitarno delavko, doktorico prava in doktorico literarnih znanosti. Gospa Delavec živi in dela med slovenskimi izseljenci v Nemčiji, kjer poučuje slovenski jezik in kulturo, pomemben del svojega življenja pa posveča delu s tuareškimi otroki v Severni Afriki.

Za naše dijake, ki sodelujejo tudi pri dopisovanju s tuareškimi otroki, je pripravila predavanje in komentirala sprejem naših pism med tistimi Tuaregi, ki imajo možnost šolanja. Obenem je izpostavila tudi njihovo trenutno nič kaj blestečo situacijo. Ob tej priložnosti smo na šoli zbirali oblačila za tuareške otroke.

Obsežen pogovor z gospo Delavec si lahko kmalu preberete v Izviru, zaenkrat pa podajamo njeno sporočilo mladim v Sloveniji.

“Mladim sporočam, naj bodo med seboj strpni. Naj spoštujejo drug drugega. Naj se ne obtožujejo in norčujejo iz sošolcev in sošolk in ostalih ljudi. Naj vedno iščejo resnico in naj ne sledijo novicam, ki zgolj enosmerno prikazujejo del nečesa, kar mogoče sploh ne obstaja. Prav tako jim sporočam, naj bodo hvaležni staršem, učiteljem in ostalim, ki jim pomagajo na poti pridobivanja znanja. Naj

bodo hvaležni za to, kar so in kar jim je dano. Naj bodo ponosni na Slovenijo in njeno kulturno dediščino. Šola, ki jo obiskujejo, se trudi, da bi jim ponudila čim več. Vesela sem, da so vaši dijaki pristopili pod mentorstvom mag. Melite Lemut Bajec k dopisovanju s mladimi na jugu Alžirije – za to sem ji iskreno hvaležna. Hkrati jim sporočam, naj srečo vedno iščejo v samem sebi in ne v tem svetu, saj ko bodo izhajali iz sebe, bodo notranjo srečo trčili tudi med ostale.”

Gospa Delavec dodaja še:

“Mladi v Evropi bi se morali bolj zavedati, da ni pomembno samo, kakšne ocene imaš v šoli, ampak znanje, ki ga pridobimo tako v šoli kot poleg nje. Bolj bi morali biti odprti za probleme v družbi in skušati zadeve videti z različnih zornih kotov. Preveč je posploševanja in enosmernega razmišljanja. Vaša šola se zelo trudi mladim ponuditi čim več znanja tudi s pomočjo različnih zunanjih gostov, ki obiščejo šolo, kar širi vedenje in poznavanje različnih tem in to je tisto, na čemer se gradi znanje za življenje. Mladi so za to hvaležni in jim je v pomoč pri njihovem nadaljnjem študiju oziroma delu.”

Foto: osebni arhiv

Kako so dijaki prvih letnikov doživeli predavanje o Tuaregih in kaj menijo o svojem življenju?

Predavanje je bilo zelo poučno, saj si nisem predstavljal, v kako hudem položaju živijo Tuaregi. Nanje pritiskajo velike korporacije in jim odžirajo zemljo. Mnogi Tuaregi zato Evropo dojemajo kot obljubljeno deželo. Osebnost sem istega mnenja, saj smo tu v boljšem ekonomskem položaju in je ta celina nasploh bolj razvita. Je pa res, da za tujce ni tako ugodna, saj smo ljudje zelo sebični

in ozkogledi, predvsem pa težko sprejemamo drugačne od nas. Želim si, da bi Tuaregi končno dobili svojo državo in tam normalno zaživel. Mladim pripadnikom tega ljudstva pa sporočam, naj se poskušajo izobraziti in kasneje tudi pomagati pri ustanovitvi svoje države.

Feliks Možina Vrtovec, 1. a

Predavanje mi je bilo zelo zanimivo, saj je ga. Mira razlagala prepričljivo in vživeto. Mislim, da bi nas nekdo moral večkrat opomniti, da v nasprotju z nekaterimi ljudstvi pravzaprav živimo v razkošju. Kljub temu, da številni Tuaregi naša življenja dojemajo kot popolna, smo v resnici priča resnim družbenim problemom, daleč od popolnosti. Zaslepljeni smo z novicami, ki nam jih predstavljajo socialni mediji, ti pa velikokrat postavljajo absurde norme. Rasizem zagotovo ne bi bil tako množičen, če ne bi bili mediji tako vplivni. Tudi naše tako opevano in zaželeno bogastvo je žal le v materialnih stvareh. Tuaregi znajo bolj ceniti to, kar imajo, in zdi se mi, da so tudi duhovno veliko bolj bogati. Sočlovek in soodvisnost sta vogelna kamna njihovega obstoja. Če bi se tega tudi mi sami bolj zavedali, bi bil svet zagotovo veliko lepši. Mladim Tuaregom, ki živijo v mestih, bi sporočila, naj ne prenehajo sanjati. Naj ne obupajo. Tuaregom nomadom pa želim, da obdržijo svojo kulturo in vztrajajo. Mogoče pa se bodo politični problemi kljub vsemu rešili in bodo zaživel človeka vredno življenje.

Lara Bratina, 1. a

Osrečili smo starejše, obogatili pa predvsem sebe

V petek, dan pred začetkom novoletnih počitnic, smo obiskali

prebivalce Doma starejših občanov Ajdovščina. Na našem programu je bilo okraševanje. Medtem ko smo dekleta zavijala prazne škatlice zdravil, so fantje postavili smrečice v pritličju in prvem nadstropju. Seveda so se pridružili zavijanju, takoj ko so končali s postavljanjem božičnih drevesc. Vendar pa njihovega doma nismo zgolj okrasili, temveč smo se s starejšimi tudi pogovarjali in jih povprašali po njihovih željah za praznike. Te so bile zelo preproste, saj so si večinoma zaželeli zdravja in obiska sorodnikov. Pripovedovali so tudi o svojih družinah in bili pri tem neizmerno veseli. To pa zato, ker so skozi svoje življenje nabrali veliko izkušenj in spoznali, da za srečo ne potrebujejo nič materialnega, ampak le sočloveka, ki ga imajo radi.

Na to pa sami večkrat pozabimo. Kako pomembno je biti obdan z ljudmi, ki jih imamo radi in ki imajo radi nas. Lahko bi rekli, da nas je obisk spomnil na pomembnost dobrih odnosov med ljudmi. Prav vsi jih moramo negovati; na koga pa se lahko obrnemo, če ne na ljudi, ki jih imamo radi in jim zaupamo?

Seveda starejšim nismo pozabili voščiti veselih praznikov in srečnega novega leta, veliko zdravja in izpolnjenih želja. To voščilo smo pospremili z voščilnicami, ki smo jih sami izdelali. Res upamo, da smo jim s tem dejanjem polepšali praznike in pregnali morebitno osamljenost.

Špela Pregelj, 1. b

Rešujmo življenja

Javnosti sporočamo, da imamo odslej na naši šoli nameščen defibrilator. Je javno dostopen, nahaja pa se ob vhodu v dijaški dom.

Profesor Sever sporoča: “Jejte zdravo in v sožitju z naravo. Pospešite si srčni utrip z gibanjem in ljubeznijo.”

INFORMATIVNI DAN

Petek, 9. februar, ob 9.00 in 15.00

Sobota, 10. februar, ob 9.00

Programa Gimnazija in Predšolska vzgoja
ter dijaški dom

JANUARSKE NOVIČKE

Čajanka s starši

V četrtek, 21. decembra 2017, dan pred novoletnimi počitnicami smo učenci in razredničarki 1. letnika gimnazije pripravili božični koncert za naše starše. Najprej smo kot vsako jutro odšli v šolo in imeli pouk do 14. ure. Po pouku smo se zbrali v prostorih dijaškega doma in si razdelili naloge. Pekli smo kruh in palačinke, delali jabolčni štrudelj, poskrbeli za namaze in sladico z jagodičevjem. Peščica učencev pa se je odločila, da bo namesto peke in kuhanja čas posvetila ustvarjanju božično-novoletnih voščil, s katerimi smo nato razveselili starše in tudi ostarele, ki smo jih obiskali

dan zatem. Čas je kar prehitro tekkel in že je prišla ura našega nastopa. Nekaj minut po 18.00 se je naš koncert, kateremu smo namenili veliko časa, pričel. Vsak razred se je predstavil s svojimi točkami, ki smo jih izpili v prostem času in pri urah glasbe. Po končani prireditvi je sledila pogostitev in čas za medsebojno spoznavanje. Domov smo odšli bogatejši za prijetno izkušnjo, ki je bila na naši šoli v taki obliki prvič izpeljana.

Sara Durn, 1. b

Mladi pilonovci na seji Evropskega mladinskega parlamenta

Kristina Novak, Rok Čebtron in Tadej Kobal, dijaki prvega in tretjega letnika gimnazije so se minuli vikend udeležili seje evropskega mladinskega parlamenta. Na seji je bilo prisotnih okrog 60 delegatov in 20 uradnikov iz dvajsetih različnih držav sveta. V petek so oblikovali komiteje, v soboto pa snovali resolucije na dane pereče tematike. Na nedeljski parlamentarni skupščini so predstavili svoje predloge, jih zagovarjali in zanje glasovali. Naši delegati bodo bolj podrobno še poročali, zaenkrat so izjavili, da je bila izkušnja naporna, a bogata in navdihujoča.

Otrokom v veselje

Minuli december za nas, dijake četrth letnikov, vsekakor ni bil navaden december. Poleg šole smo se namreč ukvarjali tudi s predprazničnimi igrkami, ki smo jih igrali v vrtcih po različnih krajih. Igrice so začele nastajati že lanskega junija. V razredu smo se razdelili v štiri skupine, vsaka pa je imela v delu drugačno igrico. Septembra smo z glasovanjem dokončno izbrali najboljšo in se posvetili pisanju končnega scenarija ter celotni izvedbi.

Od takrat dalje je bila igrice središče vsega dogajanja. Dijaki smo čez noč postali pesniki, kostumografi, skladatelji in režiserji. S pomočjo profesorice glasbe, likovne vzgoje, plesa in slovenščine smo igricam

dali končno podobo.

Prepotovali smo celotno Primorsko, pa tudi del Gorenjske. V vsakem vrtcu je bil nastop nekaj posebnega, unikatnega, nekaj, kar nam je dalo zagon za naslednje nastope. V našem razredu smo otrokom želele pokazati, da sladkarije niso zdrave, vendar si lahko vseeno kakšno privoščimo, če ob tem uživamo več zdrave hrane. Tekom igranja in ustvarjanja smo se tudi s sošolkami zelo povezale, uživale in si pomagale v različnih situacijah. Res je bilo lepo videti iskric v otroških očeh in njihovo občudovanje junakov v predstavi. Starost otrok sploh ni bila pomembna, saj jo je vsak doživljal na svoj način.

Ravno zato nam ni bilo težko nastopati tudi v popoldanskih urah, saj smo pri tem uživale in razveseljevale še več otrok in njihovih staršev. Obiskale smo otroke, ki ne obiskujejo vrtca, skupaj smo sprejeli Miklavža, Božička in Dedka Mraza. Pričarale smo jim praznično vzdušje in vesele smo, da smo bile lahko del te prav posebne zgodbe, ki jo na naši šoli dijaki 4. letnikov izvajajo že vrsto let.

In tako kot pravi rek, da iz majhnega zraste veliko, je tudi iz naše zgodbe nastal velik in lep projekt ter lep spomin na srednješolske dni.

Polona R., Meta S., Sandra K. in Kim P.

Zaupajte svoje težave na varni točki

Na naši šoli in v dijaškem domu smo odprli Unicefovo varno točko. Varne točke (kar 625 jih je po vsej Sloveniji) so varen in prijeten prostor, kamor se lahko otroci in mladi zatečejo ter se pogovorijo o svoji težavi ali pa zgolj razrešijo dvom o tem, če je njihova stiska resna težava. Mladi lahko Varne točke prepoznajo po posebni nalepki, smejoči se hišici, ki je nameščena na vidno mesto ob vhodu. Ni pa nujno, da varno točko obiščete samo, ko vam je

težko – odrasli v Varnih točkah bodo veseli, če jim poveste tudi kakšno lepo novico.

Rokomet

Naši dijaki so v tekmi četrtfinala osvojili 3. mesto. Premagali so Škofjo Loko in izgubili v igri z domačini. V polfinale sta se tako uvrstili ekipi NM in KP. Našim fantom čestitamo za lepo igro!

Za vas pripravljamo ...

Gledališki recital: Poln kufer

Predstavljajte si kovček, v njem pa vse stereotipe o ženskah, ki si jih lahko zamislite. Iz te prispodobe so izhajale dijakinje, ki se zbirajo v gledališkem klubu, in oblikovale umetniški recital na temo žensk. Nastaja poetična in kritična stvaritev, ki bo premierno predstavljena okrog 8. marca.

Aktivnosti se izvajajo v okviru projekta *Popestrimo šolo, ki ga sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.*

Zaključno prireditev: Junaki za en dan

Verjeli ali ne, pilonovci že pripravljamo majsko zaključno prireditev. Počasi lahko javnosti razkrijemo novico o akciji Junaki za en dan, ki jo bomo letos v sklopu prireditve izvedli. Kaj točno se bo dogajalo, boste izvedeli v naslednjih mesecih. Mogoče boste celo sami deležni kakšnega junaškega dejanja.

Tudi učitelji se učijo

Naša šola s šolami v ajdovski občini že vrsto let sodeluje pri izvajanju licenčnega seminarja iz smučanja. Pri izbiri demonstratorja in mentorja pa sodeluje s Smučarskih klubom Ajdovščina. Tako zadnja leta seminar vodi demonstrator Uroš Šemrov iz Logatca, ki nam je predstavil novosti pri učenju smučanja. Tečaj postaja enostavnejši, predvsem pa vse bolj logičen in smučanju prijazen.

Daniilo Pudgar, prof.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SOCIALNI SKLAD
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

Razredna Zdravljica

Dijaki 2. č so aktivno spoznavali dovršenost Prešernovih literarnih stvaritev. Na podlagi analize ene najpomembnejših slovenskih pesmi, Zdravljice, ki je poleg političnih idej polna optimizma in vere v človekove vrednote, so zapisali pesmi o prijateljstvu, upanju in miru, vrednotah, ki si jih

želijo okrepiti v letu 2018. Ob tem so bili pozorni na zgradbo in vizualno podobo Prešernove pesmi, zato lahko v nadaljevanju preberete nekaj likovnih pesmi, ki nazdravljajo lepši prihodnosti.

Dijaki 2. č

Prijat'li smo se zbrali,
da bi danes proslavili
naše stare lepe dni
in spomine obudili
na vse dni
in noči –
naj zdaj prijateljstvo živi!

Vsak od nas miru želi
ter da srečni bili bi vsi,
zato skupaj stopimo,
naj bratu brat poda roko.
Torej zdaj,
vekomaj,
mir naj vlada, up naj zmaga!

Prijateljstvo želimo,
vsak vsakemu zaupa naj,
da skupaj preživimo
in zaživimo kot nekdanj.
T'ko srce
nam pove,
da brez prijateljstva ne gre.